

Р Е Ш Е Н И Е № 482

гр. Перник, 30 юни, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на единадесети юни през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Слава Г.

Ивайло Иванов

при секретаря А.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 388 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изпр. П-ро от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и сл. от АПК.

С решение, постановено по нах дело № 1228/2013, РС Перник е отменил изцяло НП № 23-2306616/2013 г., издадено от директора на Д „ИТСО“, с което на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 414, ал. 1 от КТ на ТК „БУС – Перник“, гр. Перник е била наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение по чл. 4, ал. 2 във вр. ал. 1 от Наредба за определяне на видовете работи, за които се установява допълнителен платен годишен отпуск.

Срещу това решение на въззивния съд от АНО е подадена бланкетна, немотивирана и не отговаряща на изискванията на чл. 212, ал. 1, т. 4 от АПК касационна жалба, че се иска отмяна на решението на РС и постановяване на друго, с което да се потвърди издаденото НП.

Ответникът по касационната жалба, чрез представляващия председател на кооперацията прави възражения за неоснователността на касационната жалба и прави искане да се остави в сила решението на РС.

Представител на Окръжна прокуратура предлага да се остави в сила решението на РС.

Касационен състав на Административен съд Перник, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл. 348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл. 218, ал.1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови оспореното решение, районният съд е приел за безспорно доказано, че ответникът по касационната жалба не е извършил физически или правни действия, съставляващи деяние, описано в АУАН, с което не е осъществил състава на административното нарушение, за което е бил санкциониран с процесното наказателно постановление. Счел е, че незаконосъобразно е ангажирана неговата административно наказателна отговорност на посоченото в наказателното постановление основание. Обосновал е извод, че при издаване на НП и при съставяне на АУАН не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, и двата акта съдържат непрецизирани реквизити на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Констатирал е и развил мотиви за това, че и АУАН и НП са незаконосъобразни – противоречие с материалния закон, а по същество е постановил правилен съдебен акт при съответни на фактически установеното мотиви.

Решението на районния съд е правилно.

Въз основа на прецизно установената фактическа обстановка, описана в мотивите на решението и съответстваща на изложеното в НП и в АУАН, при редовно събрани в първоинстанционното производство писмени и гласни доказателства, районният съд е извел правилни изводи за незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление, които съответстват на материалния закон. В хода на производството пред въззивния съд е безспорно доказано, че по отношение на посоченото в АУАН и НП лице Д.С.Д. ***на въззивника е невъзможно да се търси административно наказателна отговорност за нарушение по чл. 4, ал. 2, във вр. ал. 1 от цитираната Наредба, тъй като на установения трудов стаж, на това лице, работник в кооперацията не се дължи допълнителен отпуск, при реално полагане на труд, според въззивника от 1 месец и 16 дни. Въззивника е развил подробни съждения в тази връзка и в хода на съдебното производство от страна на АНО не са опровергани доказателствата, че работника не е работил поне 12 месеца. Правото на допълнителен отпуск се предопределя от продължителност на времето през което е работил, което не може да е по-малко от 1 година. Размерът на допълнителния платен годишен отпуск не може да бъде по-малко от 5 работни дни, *при условие* че работникът или служителът е работил при условията на ал. 1 *в рамките на една календарна година*. Налице е несъставомерно нарушение, което не осъществява състава на административното нарушение, посочен в НП. Този извод на районен съд е правилен, поради което и постановения по същество съдебен акт следва да се остави в сила. Развиваната теза от въззивника, че времето през което този работник е бил в трудово правоотношение с кооперацията не се вмества в изискването на ал. 2 от чл. 4 на Наредбата е правилна. В тази връзка са приложени и неспорими писмени доказателства за продължителността на времето през което работникът е полагал труд, което не достига до календарна година.

Настоящата инстанция споделя мотивите на първоинстанционното решение относно неправилната правна квалификация на установеното административно нарушение и санкционна разпоредба.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения и при постановяване на решението на въззивния съд. Не са налице доказателства в подкрепа на оплакванията и възраженията на касатора, които да са били искани или представяни пред РС. С оглед изложеното като е отменил като незаконосъобразно процесното наказателно постановление, районният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. Не се установиха касационни основания за отмяна на оспореното решение, поради което съдът намира касационната жалба за неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. I-во от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1, изр. II-ро от ЗАНН, касационен състав на Административен съд Перник,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 917, постановено по н.а.х. дело № 1228 по описа за 2013г. на Районен съд - гр.Перник.

Решението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2./п/